

SZOLNOK-DOBOKA.

TÁRSADALMI HETILAP.

SZOLNOK-DOBOKAVÁRMEGYE HIVATALOS KÖZLÖNYE.

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAPON.

A SZERKESZTŐSÉGI IRODA

a Széchenyi-utcában van.

Névtelenül beküldött és bérmentetlen levelek nem vétetnek tekintetbe.

Kéziratok nem adatnak vissza.

HIRDETÉSI DIJAK:

Egy egész oldal hirdetés ára 48 kor. Ennél kevesebb aránylag számítatik.

Nyilvtéri cikkek garmondsora után 60 fillér fizetendő.

Hivatalos óra: d. u. 2—3-ig és 6—8-ig.

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

Egész évre 12 kor.

Fél évre 6 kor.

Évnegyedre 3 kor

Egyes szám ára 24 fillér.

Községeknek előfizetve egész évre 10 korona.

Állatvédelem.

Az állatok iránti irgalmatlanság és kegyetlenség a szívet megkeményíti, a kedélyt elvadítja és az emberek iránt is könyörtelenné és kegyetlenné tesz.

Dr. Schreiber Frigyes, érsek.

A Barnum-féle vállalatról azt mondják, hogy teherhordó szekereit takarmányért küldve, 8 lovat fogat be, még akkor is, ha elég volna négy; 8 lovat fogatott be Budapesten is, hol ugyanazon terület 1—2 gebe vontatja nagy kintlódva, ostorcsapások alatt. Ugyanezen vállalatról azt írják, hogy annak egyik embere 70 lovat forgat egy szobányi nagyságú porondon ördögmalom módjára, s ostort csak azért tart a kezében, hogy el ne feledje a világ, hogy nem okvetlenül arra való az, hogy a lovak bőrét felszabdalgják vele, mert a lovaktól nem kívánnak lehetetlenséget, csak azt a mire betanították és emberségesen bánnak velük, nem pedig úgy, a mint a mi kocsisaink bánnak a lovakkal.

Valóban elsomorító a mi kocsisainknak az állatokkal való embertelen bánásmódja. Verik a lovat, ha nem bírja a terhet, vagy ha nem bír eléggé szaladni, de arra nem is gondolnak, hogy azért nem bírja a terhet mert nem adták ki adagját oly mértékben a mint kellett volna.

Az állatoknak nyilvánosan való kínzása, vagy durva bántalmazása, büntetés terhe alatt tiltva van ugyan, de hol a följelentő, hogy az állatkínzást városon a rendőrség, vidéken pedig a főszolgabíró nyolcz napig tartó elzárással és kétszáz koronáig terjedhető pénzbüntetéssel büntesse? A hatóság rendszeren nem látja az állatkínzást, mert irodai teendőikkel van elfoglalva s ha hozzá

följelentés nem érkezik: az 1879: XL. t.-cz. 86. §-a el lehet a papíron, mert azt nem kínozza senki sem.

A kik ezen állapotok fölött gondolkoztak, azt mondják, hogy nem lehet azon segíteni, pedig lehet és pedig egyfelől állatvédő-egyesület megalakításával — de e megyében már ugyis sok egyesület van s mindeniknek ugyanazok a tagjai, kik újabb megterhelésekre nem szívesen vállalkoznának, — másfelől pedig úgy lehetne segíteni, ha a közönség maga minden egyes állatkínzást följelentene és kérné az állatkínzók megbüntetését.

Nem lesz tehát fölösleges ismertetni azon módokat, melyekkel az állatkínzók észretéríteni lehet és szükséges.

Akadnak a cselédek között olyanok, kik a gondozásukra bízott állatokat éhezettik, szomjuhozatták, rosszul gondozzák. Az ilyenekkel szemben legjobb bíró lehet maga az állattulajdonos, t. i. ő maga figyelmeztesse, dorgálja, büntesse, vagy ha mindez nem használ az 1876. XIII. t.-cz. 52. §-a alapján azonnal minden felmondás nélkül bocsássa el szolgálatából az állatkínzó cselédjét, ki nemcsak a felmondási időre járó bérétől esik el, hanem nehezen talál új alkalmazást; viszont azonban a jó cselédek, kik az állatokat emberségesen gondozzák, jutalmazandók volnának. A gazdasági egyesületek a régi cselédek nemcsak a hosszú és hűséges szolgálatukért, hanem az állatokkal való jó bánásmódért is jutalmazzák, a mi igen jó intő példaul szolgál a többi cselédeknek. A szt.-benedeki, rettegi és baccai gazdaságokban a rossz cselédet megbüntetik pénzbírságra s a befolyt összeggel év végén a legjobb cselédet megjutalmazzák.

A kinek állatját más szándékosan oly

módon bántalmazza, hogy ez által az állat értéke kisebbedik, az állat nyomorékká válik, vagy elpusztul, az menjen a városon a rendőrséghez, vidéken a kir. járásbíróshoz s kérje panaszának jegyzőkönyvbe vételét, a panaszt ingyen és bélyegtelenül veszik fel.

Ha pedig személyesen nem akar menni sem egyik, sem másik hatósághoz, akkor írjon egy panaszkérvényt az illetékes hatósághoz. Mondja el ezen kérvényben röviden és értelmesen sérelmét és kérje a büntetés megbüntetését s kárának megtérítését. Ezen kérvényt 2 tanu előtt aztán írja alá s ezekkel az ő aláírását előttemeztesse s végül borítékba téve küldje be a rendőrséghez, vagy ha a sérelem vidéken történt, az illetékes járásbíróshoz. Bélyeg az ilyen kérvényre nem szükséges, sőt az ilyen följelentés költségbe sem kerül, mert ha a vádlottat elítélik, akkor a vádlott, ha pedig felmentik, akkor az államkincstár fizet mindenféle költséget.

Ha tehát valaki az állatot szándékosan bántalmazza, elnyomoritja, vagy elpusztítja, fel kell jelenteni az ilyen durva lelkű embert, hogy vegye el megérdemelt büntetését. Ha azonban az állattulajdonosok ezen följelentést elmulasztanak, jelentse fel az esetet valaki azok közül, kiknek arról tudomásuk van, vagy ha ezt nem akarnák, legalább értesítsék az esetről az illetékes m. kir. állatorvost, ki a följelentést minden aggodalom nélkül eszközölni fogja.

Egy ilyen értesítésre elegendő egy 4 filléres levelező-lap, mely körülbelül így legyen megírva: F. év és hó 8-án Sz. J. nevű kocsis (lakik N. községben) a d. határ közelében kétfogatu, téglával megrakott kocsi-jával, melyen 500 darab téglá volt, fuvarozott s mivel a lovak a meredek uton a

A „Szolnok-Doboka” tárczája.

A virág, a hervadás.

Nem mondanám el ezt a szomorú történetet, ha nem vinne rá valami igazságérzet meg a kegyelet. A kiről szól, már künn porlad a temetőben, virágtalan keresztje roskadozik: elfeledték. Ez a feledés pedig nagy bűne egy büszke, szép asszonynak. Ha elolvassa e sorokat, talán kerül virág a behorpadt sirra.

Nagyon jó barátom volt nekem ez a halott, a ki huszonhárom esztendő korában került ki oda a temetőbe. A kereszten ott a neve: Palánkay Imre. Gyermekkorunkban együtt játszottunk egy nagy tiszaparti városban, ő gazdag ember és én szegény ember fia. Egy nyáron aztán elvitték őt, egy kisebb tiszaparti városba, a nagybátyjához vakációzni. Két hónapig volt oda. A mikor visszajött, egy kissé szomorú lett a pajkos fiú. Ujra elkezdtek a régi játékokat... úgy emlékszem mindenre, mintha csak tegnap történt volna. Egy csöndes estén, mikor a játéktól kifáradva ledőlünk a gyepre, el kezdett nekem mesélni Imre a vakációról. Elmondta, hogy a nagybátyjánál megismerkedett az unokahugával, a Sáríkával. Mindig együtt voltunk, mindig mesélte Imre és úgy szerettük egymást.

Felvé vártuk azt a napot, a mikor majd el kell válni. Pedig már végét járta a vakáció és

egyszer alkonyattájban csakugyan megjött a mi nádfonatos hintónk. Az apám hangja behallatszott a verandáról a kertbe, mire a Sárika ijedten sugta nekem:

— Jaj! érted jöttök, gyere bujjunk el.

És bebujtunk a lugasba s ott kuporogtunk egymást átölelve. Sárika csendesen szepegett, én vigasztaltam. Pedig hát magam is majd elpityeregtem, a mikor végre ránk találtak. Ugy sirt Sárika, a mint a hintóhoz mentünk, a búcsúzás-kor pedig egy csomó virágot adott emlékül. Künn azonban én is sirva fakadtam, a könnyeim ráhullottak a Sárika virágaira.

Az én Imre barátom itt egyszerre elhallgatott, kivette zsebéből a noteszt. Gondosan leprésselve, rózsaszín selyempapírba göngyölve ott voltak a virágok; nem adta a kezembe őket, hanem elém tartotta, úgy néztük szótlanul. Nagy sokára fölpillantottam. Imre könytől nedves szemmel tapadt a virágokra. Körülöttünk ereszkedett alá a méla elpihentető tiszaparti alkonyat. Szeged felől hűvös szellő csapott felénk, akkor egyszerre fölriadt Imre. Elindultunk hazafelé, csöndben ballagva egymás mellett a terjedő sötétben. Régen volt, mégis emlékszem rá. És csak most tudom, milyen keserű óra volt az: mintha az alkony szürkébe, majd feketébe átmenő aranyos fátyolán keresztül a jövőbe látott volna a szomorkodó fiú, gyermekszívében már akkor ott volt valami a későbbi esztendők komor fájdalmából, gyilkos keserűségéből.

Négy esztendeig voltam aztán még együtt Imrével. A virág mindig ott pihent a szíve fölött, az önképzőkörben pedig minden versét Sáríkához írta. Sáríkához, a kit a gymnasiumi idők alatt nem látott viszont többé. De élt az emlékekből. És én ma elgondolom, minő szomorú az, ha egy tizenhat esztendő gyerneknek már emlékei vannak.

Az érettségi után elszakított a sors barátomtól. Hat esztendő múlva láttam újra viszont. Véletlenül találkoztunk éjjel egy budapesti kávéházban. Alig ismertem rá. Halvány arczzal, szinte beleroskadva ült egy karosszékben, előtte abszintes pohár. A mikor megszólítottam, lassan, sötétlen pillantott föl.

A beszélgetésünk persze úgy kezdődött, hogy emlékszel-e erre, meg arra. És én végre is megkérdeztem, mi baja? Imre fenéig itta poharát, aztán megszorította a kezemet és mélyen fölsohajtván rekedten suttozta.

— Neked elmondom. Nem mintha panaszkodni akarnék, de legyen egy ember, a ki tudja.

Hátat fordított a kávéháznak s az ablakfüggönyt kissé félrehúzva, alig hallható sóhajttással kitekintett a szénfekete, néma éjszakába. Ugy belemélyedt Palánkay ebbe a sötétbe, mintha a mult alakjai most mind fölvonulnának ott lelki szemei előtt, emlékező szívének hívására.

— El sem lehet mondani mindent, a mi hat esztendő alatt történt, kezdte a beszédet. Apámék tönkre mentek. A rossz emberek azt mondják, hogy a nagybátyám tette tönkre valami

terhet felhúzni nem bírták, vastag ostoronyéllal agyba-főbe verte azokat. Kelt és aláírás.

Bármint történt az eset és bárki esz-közlí is a följelentést, a fő az, hogy az eset az illetékes hatóságnak a cselekmény elkövetésétől (az állat bántalmazásától, megöletésétől) számított három hónapon belül tudomására hozassék, mivel a később érkezett panasz az illetékes hatóságnál nem jön figyelembe, míg a törvényes határidőn belül bejelentett esetre vonatkozólag a többi az illetékes hatóságnak a gondja.

A háziállatokat, vagyis a lovakat, szarvasmarhákat, sertéseket, juhokat, kecskéket, szárnyasállatokat, sőt még a szamarakat és öszvéreket is a törvény egyformán védelmezi. Kevésnek van azonban alkalmja a törvények nagy halmazából kikeresgélgni azokat a rendelkezéseket, a melyek óvják az állatokat a bántalmazástól és büntetik a bántalmazókat: éppen ezért vegyék szívesen e sorokat mindazok, kik az állatok szenvedését nem nézik közömbösen és hajlandók az állatok védelmére kelni, a följelentéseket pedig eszközözlék mindazok, kik úgy értelmezik az állatvédelmet, mint gróf Apponyi Albert, t. i. *„a ki valamely érző lénynek szenvedését közömbösen tudja nézni, annak lelke kész talaj a gyilkosság gondolatának megtermésére, csak az kell, hogy a szenvedély szele a magot oda vigye.”*

Székely Sándor,
m. kir. állatorvos.

— **Védőköteles egyének házasságkötése.** Az anyakönyvvezetőknek, mint tudva van, kötelességük gondos kérdészködéssel és puhatolással meggyőződést szerezniök arról, vajjon valamely házasság nem tartozik-e azok közé, a kiknek a véderő-törvény értelmében nősülési engedélyt kell felmutatni. Ezt a kötelességüket azonban a fennálló rendeletek félreértésével legtöbbször megszüntetnek tekintik azokra a védőkötelesekre nézve, kik a házassági kihirdetésekor a huszonharmadik életévet már betöltötték s gyakoriak az esetek, hogy a nősülési engedélyt nem követelik a 23-ik évet betöltött oly egyénektől sem, a kik a második vagy harmadik korosztályban besorozva, tényleges szolgálati kötelezettség alatt állottak. Szükségesnek találta ennél fogva a belügyi kormányzat felhívni az illető polgári tisztviselők figyelmét arra, hogy oly esetekben, midőn az anyakönyvvezető egyúttal annak a községnek is tisztviselője, a melynek részéről a nősülni szándékozó védőköteles sorozás elé állítandó, vagy állítatott, rövid uton meggyőződést kell szereznie arról, vajjon az illető nősülhet-e nősülési engedély nélkül? Minden más esetben pedig, ha csak a nősülendő életviszonyait személyesen és közvetlenül nem ismeri, az illetőségi sorozó járás illetékes tisztviselője által díjmentesen kiállítandó igazolványt kell követelnie arról, hogy a nősülendőnek a védtörvény szempontjából nincs szüksége nősülési engedélyre.

KÜLÖNFÉLÉK.

— **Személyi hírek.** Rády Andor pénzügyminiszteri titkár Budapestről, Fritz P. bányatanácsos Maros-Ujvárról a deésaknai sóbányahiva-

tal megvizsgálása végett a múlt hét elején Deésaknán voltak.

— **Emke-hírek a megyéből.** Az Emke az irodalmi, történelmi és etnographiai társulat összes kiadványait megküldötte. Kendi-Lónán és Deésaknán népkönyvtárak elhelyezése határozott el. *Dologi járandóság* címen Emke a szentmargitai iskolának 30 korona, a szász-ujfalusinak 20 korona, az alsó-ilosvainak 30 korona, az alsótőkinek 30 korona segélyt engedélyezett.

— **Uj jogtudor.** Horváth Árpád főispáni titkár az államtudományokból június 12-én tette le a jogtudori szigorlatot és tegnap avatott fel az államtudományok doktorává. Ezen alakalomból sokan keresték fel szerencsekívánataikkal, kikhez ezennel mi is szívesen csatlakozunk.

— **A vármegye hídja.** A vármegye közönsége a folyó évi májusi közgyűlésén hozott határozatával megvásárolta a gr. Kornis Viktor szentbenedeki Szamos-hídját államsegélyből fizetendő 16 ezer korona vételáron. Vármegyénk alispánja a híd átvételére és vámszedési jog megszüntetésére folyó évi július hó 1-ső napját tűzte. Ezen a napon tul hídvámot fizetni nem kell.

— **Házasság.** br. Pöllnitz Károly, a szamosvölgyi vasút hivatalnok, tegnap kötött házasságot Kustár Olga kisasszonnyal, Kustár Lajos nyugalmazott városi orvos leányával Deésen.

— **Meddő irodalmi pályázat.** Annak idején mi is megírtuk, hogy az Erdélyi Múzeum-Egylet néhai Kovács Sámuel a Szolnok-Doboka volt szerkesztője hagyományából és rendelkezése szerint pályázatot hirdetett magyar történelmi balladára vagy a hozzá közel álló kisebb költői elbeszélésre. A pályázatra összesen harminczhat darab költemény érkezett be az Erdélyi Múzeum-Egylet igazgatóságához, mely azok értékének elbírálására Széchy Károly, Csengery János és Erdélyi Pál tagokat kérte fel. A terjedelmes bíráló jelentés a pályázat jelentéséről így emlékezik meg: „Sajnálattal kell megállapítanunk, hogy a pályaművek egyike sem felel meg a pályázati hirdetés utolsó pontjában foglalt követelményeknek, egyiket sem tekinthetjük „önálló becsű dolgozat-“nak. A pályázat irodalmi színvonala alacsony. Ilyen alakítással és verseléssel a múlt század derekán talán még a siker reményével jelenhettek volna meg a mostani pályamunkák valamely pályázaton. Ma azonban sem irodalmi elmélet, sem a költői gyakorlat nincsen abban a téveter, ingadozó habozásban, hogy Arany János után, a székely s az éjszaki balladák ismeretével, a költői nyelv s a verstechnika mai fejlettségével ezeket a pályaműveket irodalmi színvonalon állóknak tekinthesse.” Ime, így szól a jelentés, mely végül a jutalom ki nem adását javasolja. Az Erdélyi Múzeum-Egylet egyébként ismét ki fogja tűzni jövőre a pályázatot, a mikor talán remélhetőleg több szerencséje lesz, mint az idén.

— **Adomány.** Közelebbről városunkban időzött Halberstein Mózes sienovai (Galiczia) főrabbi megbízásából *Ordentlich* Adolf deési lakos 100 koronát adott át *Szilágyi* Albert polgármesternek a városi szegény-alap javára leendő fordítás végett. Az adományért városunk polgármestere ez uton is köszönetet mond.

— **Az ev. ref. fiúiskolában** 1901. évi június hó 23-án délután 5 órakor tornavizsga lesz, 27-én, 28-án osztályvizsgák, 29-én jutalomosztás és a tanév ünnepélyes bezárása. A vizsgák és évzáró ünnepély a református templomban fognak tartatni.

— **Táncmulatság** Búdöspatakán. Julius hó 1-én a búdöspataki fürdőn táncmulatság lesz. A számos tagból álló rendezőség mindent elkövet a mulatság sikere érdekében. Deésről a vonat, mely közvetlen a fürdő-vendéglőnél áll meg, indul délelőtt 1/2 10 órakor és délután 1/4 4 órakor; vissza pedig reggel 9 órakor és délután fél 4 órakor érkezik.

— **Térzene.** A deési polgári zenekar ma délután 4 órakor a Bánffy-sétátéren játszani fog.

— **Tanítók figyelmébe.** A *Magyar országos tűzoltó szövetség* folyó évi július hó 29-től augusztus hó 18-ig országos tűzoltó szaktanfolyamot rendez; mely szaktanfolyamra leendő pályázat végett a tanítók figyelmét felhívjuk.

— **Zenekari dolgok.** Csak ezelőtt pár évvel is két polgári jellegű fuvózenekar zengett úgy, ahogy városunkban. Az egyik a valamikor virágzó tűzoltó-zenekar volt, másik pedig a későbbi keletű polgári zenekar. Hol egyik, hol másik kerekedett felül a nélkül, hogy számot tevő eredményt tudott volna elérni akár anyagi, akár művészeti szempontból. Végre aztán a polgári zenekar lett a győztes, s a hosszas viszálykodás után a tűzoltók zenekara letette a fegyvert, vagyis a trombitát. A hangszerek közül néhány darab a polgári zenekar használatába ment át s most egyedül meglehetősen fejlődésnek indult, de működése nem éppen zavartalan. A tűzoltók követelik vissza ezt a néhány instrumentumot s minthogy feltehető, hogy azokat nem tűzoltói célra akarják felhasználni, azt kell következtetni, hogy megint egy zenekar szervezésén törik a fejüket, felújítva a régi küzdelmet, miben előbb-utóbb el fog senyedni mind a két zenekar. Ugy látszik, a múlt nem volt elég tanulság.

— **A füredi fürdő.** Vármegyénknek Szatmár megye határán fekvő Füred községében a fürdő-évad már megkezdődött. A beküldött terjedelmes hirdetést lapunk jövő számában hozzuk, itt csak annyit jegyzünk meg, hogy a vegyelemzés köszvényes és csúzos bántalmaknál nagy gyógyerejűnek mondja a füredi (Garbonác) fürdőt.

— **Tamburások** játszanak az Európa szálló kerthelyiségében. A Miklósi-féle zentai tamburások régi jó ismerősei a deési közönségnek. Kiváló szabotossággal játszanak, szépen énekelnek.

jótállással, vagy spekulációval, de a nagybátyám meghalt. Emlékszel-e még a leányára, a Sárikára? Nagybátyám halála után feljött ide az anyjával Pestre, éppen amikor én az egyetemre kerültem. És ő körülötte forog az én bolond történetem. Odahaza az utolsó években arra tanítottak, hogy gyűlöljem őket és én a mikor itt Pesten megláttam, azzal léptem eléjük, hogy az én szivemben nincs gyűlölség. Leirhatatlan nyomorúságot szenvedtem akkor. Leczkeadással kerestem a kenyeremet és a mellett tanultam. Hideg volt a szobám, elhagyatott a szivem, de a mikor a Sáriék feljöttek, mind a kettőbe beköltözött a poézis. Nap-nap után jártam Sárikáékhoz! S ha aztán éjszakának idején egy szál gyertya mellett görnyedve, dolgozva, halálos fáradtság lepett meg, mindig új erőt öntött belém az a szál virág, a mely egy pohár vízben ott virított a könyvem mellett a Sárika virágja... Tavasz volt akkor... De elmult, megjött az ősz is és elhervasztotta a virágokat. A Sárikanak egy méltóságos úr kezdett udvarolni. És ő az anyja tanácsára hallgatott, szívesen fogadta. Én pedig bolond szívvél, bolond fejjel azt találtam mondani: nem tűröm ezt. Ekkor eltoltattak a háztól. Azt hittem megőrülök a fájdalomtól. Nem voltam többé ura magamnak. De hiába volt minden. Az én fájdalommal nem törődött senki. Egy éjjel valami lebuja vetődtem be, ott egy ember azt tanácsolta igyam, az majd meggyógyít. És itatott, itatott. Mámorosan tértem haza. Délben ébredtem föl. Fojtogatott a szoba

levegője, menekültem az utcára. Magam sem tudom, miképpen értem egy templom elő. Esküvőt tartottak benne... Odaálltam a bábészködők közé. Egyszerre kilépett az új pár, nagyot dobant a szivem, a Sárika és a méltóságos úr léptek a kocsihoz, inas nyitotta az ajtót és a mint belépett Sárika, a menyasszonyi koszorujából egy hófehér szirom lehullott, le az utca sarába. A kocsit elrobogott, én odarohantam, föl-emeltem azt a hófehér kis virágot és megtisztogattam a sártól, elrejtettem a többihez a tárczámba. Nagyon szomorú őszi délután volt az. Én csak álltam, álltam ott az utca sarában s úgy tűnt föl, mintha megalázott, megtört szivemnek sugná valaki: nem esküvő volt itt, de temetés, a Sárika halt meg, igen a Sárika... meghalt... elvitték egy fényes hintón... a méltóságos asszonyt...

Imre elhallgatott egy percre, majd megtörtén folytatva:

— Két évig nem hallottam semmit a Sárikárol. Az idő valahogy meggyógyított. De én beteg voltam, én éreztem. A gyógyulás annyi volt, hogy el tudtam titkolni a fájdalomamat. De azért voltak, a kik tudták és megmondták a méltóságos asszonynak, a kinek az urát valami amerikai nagykövetté nevezték ki. Oda Amerikába írták meg neki, mert onnan írt nekem egy levelet, panaszos levelet, hogy mennyire boldogtalan és vigasztalt engem. A mikor aztán hazajött az urával, meg kellett látogatnom. Ő akarta így. És akkor újra

panaszkodott, hogy mennyire utálja az egész környezetét. Nem éreztem semmi elégtételt, sajnáltam őt, szántam és ez a szánalom föltámasztotta a régi szerelmet. Csakhogy más is szerette a méltóságos asszonyt, nemcsak én. Egy amerikai milliomos, a ki utána jött ide. Sokat suttogtak erről az emberről, meg a méltóságos asszonnyról, a kinek pedig terhére volt ez az új ember. Nekem azt mondta, hogy azért, mert hirbe hozzák vele. Egy napon összetalálkoztam vele a méltóságos asszonynál. Csunyan összevesztünk, a minek a vége párbaj lett. Az amerikai halálos beteggé tette a golyóm egész életére. Mikor mind ez megtörtént, akkor tudtam meg, hogy a méltóságos asszony megcsalta az urát az amerikaival, hogy urának pedig mind a ketten terhére voltunk, az amerikai is, én is, összezsolt bennünket és a párbaj után nekem az ura előtt kiadta az utamat. Ehez még csak azt kell mondanom, hogy a méltóságos asszony nekem azt ígérte a párbaj előtt, hogy elváljak az urától és az enyém lesz. A tény pedig az volt, hogy az ura akart válni tőle az amerikai miatt és a méltóságos asszony keresztüllövette velem az amerikai, bizonyítandó, az ura előtt, hogy nem szereti azt az amerikai. Kellettem pedig én mindennek azért, mert a méltóságos ur méltóságának, a dekorumnak ártott volna a párbaj, a mely csak hitelesítette volna a pletykákat. Azonkívül pedig kissé öregecske és gyávácska is volt a méltóságos ur. A párbaj után a feleségével együtt összecókolt, este pedig a feleségével együtt

— **Eltörölt alorvosi állomás.** Érdekes gyűlése volt június 21-én városunk képviselőtestületének, melyre nagy érdeklődéssel jelentek meg a tagok. Erre az alorvosi állomás megszüntetése tárgyában a képviselőtestületnek egy korábbi határozata folytán előterjesztett szabályrendeleti módosítás szolgáltatott okot. A képviselőtestület ugyanis a városi alorvos nyugdíjba vonulásakor hosszas vita után utasította a tanácsot, hogy az alorvosi állomás megszüntetésére nézve terjesszen be szabályrendeleti módosítást, mert az alorvosi teendőket a főorvos is elláthatja és el is látja jobb javadalmazás mellett. Ezen jogerős határozat alapján a város tanácsa meg is felelt kötelességének. Időközben azonban erős ellenáramlat indult meg a régi állapot fentartása érdekében. A régi állapot hívei azzal érveltek, hogy egy orvos nem lesz képes elvégezni a város egészségügyi teendőit s az alorvosi állomás megszüntetésével elérhető 500 kor. megtakarítás nem ellensúlyozza a bekövetkező hiányokat; attól tartanak, hogy kevés idő múlva ismét vissza kell állítani az alorvosi állomást, midőn aztán még többre fog kerülni az egészségügy ellátása. A másik párt ellenben úgy vélekedett, hogy az a másfél évi tapasztalat, mely idő alatt a betegeskedő alorvos teendőit a főorvos legkisebb fennakadás nélkül elvégezte, elég biztosítékot nyújt arra nézve, hogy egy orvos elvégezheti az összes teendőket s kizártnak látja az alorvosi állás későbbi visszaállításának lehetőségét.

Az alorvosi állás megszüntetése azért is lényeges, mert a közegészségügy államosítása esetén, a mely pedig rövid idő alatt bekövetkezik, ez a helyzet a városra előnnyel fog járni. Másfelől Deés városa közegészségügyének adminisztrációját egy orvos teljesen el tudja látni, ha van benne elég munkaképesség és akarat. Ez okból annak lehetősége éppen nem fog bekövetkezni, hogy e részben személyszaporítás állhasson be sem most, sem soha. A felett teljesen tisztában vannak, nemcsak a város közönsége, de a fölöttes hatóságok is, hogy Deés városában a legnagyobb takarékoság következetes és szigorú keresztvitele olyan kérdés, a minek minden más alá van és lesz rendelve.

A kérdést névszerinti szavazással döntötték el, a nagy többség elfogadta a tanács által beterjesztett szabályrendeleti módosítást és pedig 28 szóval 13 ellen.

— **A fedél.** fontos eseményné nőtte ki magát városunkban a fedél. Az érvényben levő törvényhatósági szabályrendelet szerint az első építkezési osztályba tartozó területen a nagyobb épületeknél a meglévő régi zsendely fedelek újból építése csak tűzmentes anyaggal engedélyezhető. Ez a rendelkezés a gyakorlatban akként alkalmaztatott, hogy a régi zsendely fedelek hasonló anyagból való helyreállítását (javítását) csak bizo-

hirtelen elutazott, mert egy fontos diplomáciai táviratot kapott... Én pedig itt maradtam.

Imre itt elhallgatott. Egy ideig némán ült velem szemben, azután búcsuzni kezdett. A kávéház ajtóban váltunk el, sokáig néztem utána, a mint a reggeli szürkületben el nem tűnt alakja. Valami szomorú sejtélem fogott el, hogy többé nem találkozunk.

Nem is találkoztunk. Egy válóper aktáival egy levél jutott a kezembe.

Ime:

„A kórterem éjjeli lámpájánál titokban írom e sorokat, méltóságos asszonyom. Körülöttem csupa beteg ember, én vagyok a legbetegebb, én holnap már meghalok. Egy tönkre ment életnek lett vége, mert vége lett, azt tudom, érzem. És e pillanatban végrendelkezem. Néhány hervadt virág az összes vagyonom, ezt Önnek testálom méltóságos asszonyom. Én a halottas ágyamról könyörgöm Önnek, őrizze meg e virágokat és minden évben egyszer tétessen, küldjön az én siromra virágokat, szép élő virágokat. Ugy-e megteszi... igen, megteszi... úgy szeretném hallani, hogy megígéri nekem ezt most, ha itt lenne, ha megígérné, nem lenne olyan kínos a halál... De így mindenkitől elhagyatva, irni fáj... Isten Önrel méltóságos asszonyom, őrizze meg a Sárika virágait.”

Nemeskéri Kiss József.

nyos korlátok között engedélyezte meg a hatóság, noha a szabályrendelet a lényegtelen javításokat egyáltalán hatósági engedélyhez nem köti, mi a tulajdon használatánál igen káros következményekkel járna. A tűzbiztonság minden esetre elsőrendű közérdek, de közgazdasági szempontból nem kisebb jelentőségűek azok a káros következmények sem, melyeket a már meglevő épületek helyreállításának bizonyos határon túlmenő korlátozása maga után von. Több helybeli birtokos által előterjesztett folyamodvány alapján ezeken a bajokon kívánt segíteni vármegyénk alispánja azon elvi kijeletésével, mely szerint jövőre csak ama (zsendelylyel fedett épületekre nézve tartja megkövetelhetőnek a tűzmentes födém alkalmazását, melyeknek egész fedélszerkezete is újból építették, ellenben azoknál, melyeknél csupán a zsendely födém kicserélése szándékoltatik anélkül, hogy a fedélszerkezet bármiképen is érintetné, ezen művelet nem lévén a fedél újból építésének, hanem csupán javításának tekinthető, az újból zsendelylyel való fedés a szabályrendelet szempontjából kifogás alá nem esik.

— **Országos vásár lesz Magyar-Láposon** július hó 4. és 5-én. Az állatfelhajtás oly nagy, hogy nagykereskedők is tömeges bevásárlásokat tehetnek.

— **Nyilvános elszámolás és köszönet.** A folyó hó 15-én a deési Erzsébet leányárvaház javára, a nőegylet által rendezett nyári táncmulatság összes bevétel: 564 korona 88 fillér; kiadása 244 korona 52 fillér; tehát tiszta jövedelme: 320 korona 36 fillér.

Felülfizetés és jegymegváltás czímén a jövedelemhez hozzájárultak: br. Bornemissza Károly, dr. Hankó Ödön Tüzes Karácson, Menth Béla 8-8 korona, Tüzes Karácsonné 18 korona, Gálócsi Samu, dr. Weisz Lipót 6-6 korona, Gábre János 6 korona 20 fillér, Csizsár és Vásárhelyi 5 korona, Vásárhelyi Boldizsár, Klärman Adolf, Betegh Imre 4-4 korona, T. Róth Károlyné, Grosz Jenő, dr. Brüll Vilmos, dr. Wasserstrom Adolf 3-3 korona, T. Róth Pálné, Szántó Márton, Horváth Károly, Tatrossy Mór 2-2 korona, Rehák Ágoston, Biró Antal, Papp Jenő, Kiss Károly 1-1 korona összeggel. Hatfaludy Józsefné, Kiss Jánosné, Nik Ferenczné, Kádár Józsefné, Szántó Mártonné virágot, Káoszonyi Jenőné epert voltak szívesek az árvaház javára elárusítás végett küldeni.

Az elárusításnál rendező bizottsági tagokon kívül Maléter Zoltánné, T. Róth Károlyné, Sterba Dezsőné, Kádár Józsefné, Rehák Ágostonné és Sohár Hugóné voltak szívesek közreműködni. Rehák Ágoston pedig igen szép tűzijáték rendezésével emelte az est sikerét.

Fogadják a felülfizetők és adakozók és mindazok, kik szíves közreműködésükkel a táncmulatság sikerét előmozdították, a nőegylet nevében hálás köszönetemet. Tüzes Karácsonné, nőegyleti elnök.

— **Egy élet, több halál.** Fehér Sámuel helybeli iparos neje folyó hó 7-én életet adott egy kora született fiúgyermeknek saját élete árán. A gyermek, anyja halála után másnap, vagyis 8-án szintén elhalt s anyja és gyermek együtt került a temetőbe. A jómodu szülőktől származott apa, ki viharos multja daczára sem tudta elviselni a megrendítő csapást, folyó hó 17-én öngyilkossági szándékból felmetszette hasát és haldokolva viték a helybeli „Rudolf” kórházba, hol még az nap elhalt. Most már gyermek, anyja és apa együtt alusszák örök álmukat.

— **Tornászati gyakorlatok.** Az időjárás gyakran rendez hosszabb-rövidebb ideig tartó záporosókat, melyeknek következtében valóságos patakok képződnek a város főterén és a mellékutcák árkaiban. Ilyenkor csak gimnásztikai mutatóványokkal lehet egyik utcából a másikba, vagy egyik utcasorról a másikra átmenni. Ilyen mutatóványokat láttunk a mult szerdán déli 12 és 1 óra közt, midőn az iskolás gyermekek és hazafelé siető hölgyek igyekeztek magukat a rohanó áron átszállítani. A mutatóványok kiváltkép hölgyek részéről gyengén sikerültek, mert úgy látszik, hogy a távugrásban nem bírnak kellő gyakorlattal. Ezért élénken ajánljuk figyelmükbe a gymnasiumi torna-egyesületet. A hatóság jól tenné ha a főter és Kossuth Lajos-utca, Róth-utca stb. főbb pontjain átjárókat állíttatna fel addig is, míg az ugrás művészetét sikerül teljesen elsajátítani kiváltkép a gyermekeknek, kik csapatostól próbálkoztak a multkor is, de kevés eredménnyel.

— **Gyászhir.** Weinberger Lázár Deés városának hosszas időn át vásárvámbérlője, a mult vasárnap tüdőgyulladás következtében elhalt. A boldogult családfőt nagy rokonság gyászolja.

Felelős szerkesztő és kiadó:
Veress Dezső.

HIRDETÉSEK.

Kiadó birtok.

Kapjon, F.-Kosály és Szelecske

községek határában fekvő

szántó, kaszáló, legelő

és egy

két kövü pataki malom

úri lakházzal és bőven felszerelt gazdasági épületekkel ellátott birtok **1902. évi április 24-től**

6 évre bérbe adandó.

Értekezhetni a tulajdonosnővel

özv. Voith Jánosné

(174)

szamosujvári lakossal.

1-6

HIRDETMÉNY.

Alulírott vasút igazgatósága a Deés város határán átfolyó *Sóspatak* tervbe vett szabályozásával felmerülő 5462 kbmt földmunka végrehajtását nyilvános pályázat útján szándékozáva biztosítani: ezennel felhivatnak a vállalkozni szándékozók, hogy az említett munka végrehajtására vonatkozó zárt írásbeli ajánlataikat az alulírott vasút igazgatóságához czimezve **folyó hó 25-ig** annál bizonyosabban nyújtsák be, mivel a később érkező ajánlatok nem fognak figyelembe vétetni.

Az ajánlathoz az ajánlati összeg 5%-nak megfelelő bántpénz lesz vagy készpénzben, vagy letétre alkalmas értékpapirokban csatolandó. A szóban forgó munkálatra vonatkozó tervek és részletes feltételek az igazgatóság műszaki osztályában a hivatalos órák alatt naponként betekintheők.

Deés, 1901. évi június hó 15.

2-2(166)

A szamosvölgyi vasút igazgatósága.

Sz. 430—1901. tlkvi.

1-1(173)

Árverési hirdetményi kivonat.

A szamosujvári kir. jbiróság, mint tlkvi hatóság közhirre teszi, hogy a szamosujvári gör. kath. káptalan végrehajthatónak, a kezelése alatt álló papi özvegyek és árvák alapjai képviseletében, Kimpán Sándor szamosujvári lakos végrehajtást szenvedő elleni 120 korona tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében, a szamosujvári kir. jbiróság területén levő, Doboka községben és határán fekvő, a dobokai 48. számú tljkvben A. I. 1. rend 309, 310, 311, 312. hrsz. alatt foglalt $\frac{55}{60}$ -ad részben a társtulajdonosok nevében $\frac{5}{60}$ -ad részben két társtulajdonossal együttesen Kimpán Sándor végrehajtást szenvedő nevében álló egész ingatlanra B. 4 alatti Szintyaván István javára bejegyzett haszonélvezeti jog érintetlen hagyásával 572 korona kikiáltási árban, továbbá a dobokai 200. sz. tljkvben A. + 1-3. rend 932/1, 932/2, 932/4. hrsz. alatt foglalt $\frac{55}{60}$ -ad részben a társtulajdonosok nevében, $\frac{5}{60}$ -ad részben pedig végrehajtást szenvedett és két társtulajdonosok nevében álló ingatlanokból a B. 18—20 alatt Kimpán Lina és Arinka társtulajdonosokkal együtten bejegyezve levő $\frac{5}{60}$ -ad rész jutalekből végrehajtást szenvedő Kimpán Sándornak $\frac{1}{3}$ -ad rész jutalekára 28 korona 42 fillér kikiáltási árban az árverést elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az **1901. évi július hó 2. napján délelőtt 9 órakor** Doboka községhezánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok jutaleka becsárának 10%-át vagyis 57 kor. 20 fill., 2 kor. 84 fillért készpénzben vagy az 1881: LX. törvényezikk 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bántpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A szamosujvári kir. járásbiróság, mint tlkvi hatóságtól, 1901. évi márczius hó 18-ik napján.

Anceán,
kir. aljbíró.

Sz. 3829—1900. tlkvi.

1—1(172)

Árverési hirdetményi kivonat.

A nagy-ilondai kir. jbiróság, mint telekkönyvi hatóság közhirre teszi, hogy a nagy-ilondai takarékpénztár részvénytársaság végrehajtónak, Gavrillás Gyorgye a Kosztán és társa végrehajtást szenvedő elleni 454 korona tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a deési kir. törvényszék, a nagy-ilondai kir. járásbiróság területén lévő, Nagy-Ilonda községében fekvő, a nagy-ilondai 358. sz. tjkvben A. I. 1, 3, 4, 6—12, 15, 17, 19—21, 23, 26, 28—30. rsz. a. fölvelt egész ingatlanból Gavrillás Gyorgye a Kosztán 1/6 rész jutalékára 191 korona 83 fillér, a nagy-ilondai 838. sz. tjkvben A. + 1. rsz. ingatlanra 20 kor., az A. + 2. rsz. ingatlanra 15 kor., az A. + 3. rsz. ingatlanra 15 kor., a nagy-ilondai 839. sz. tjkvben A. + 1. rsz. ingatlanra 16 kor., a nagy-ilondai 840. sz. tjkvben A. + 1. rsz. ingatlanra 250 kor., a nagy-ilondai 92. sz. tjkvben A. + 3. rsz. ingatlanra 12 kor., A. + 5. rsz. ingatlanra 8 kor., az A. + 6. rsz. ingatlanra 3 kor., az A. + 7. rsz. ingatlanra 10 kor., az A. + 8. rsz. ingatlanra 20 kor., az A. + 9. rsz. ingatlanra 12 kor., az A. + 10. rsz. ingatlanra 2 kor., az A. + 11. rsz. ingatlanra 8 kor., az A. + 12. rsz. ingatlanra 22 kor., az A. + 15. rsz. ingatlanra 20 koronában ezenél megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az **1901. évi július hó 1-ső napjának d. e. 9 órákor** a nagy-ilondai kir. járásbiróság, mint telekkönyvi hatóság hivatali helyiségében megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881: LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november 1-én 3333. sz. a. kelt I. M. rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.-cz. 170. §. értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Nagy-Ilondán, 1900. december hó 16-án.

A kir. jbiróság, mint tlkvi hatóság.

Kurtz,
kir. albiró.

Sz. 2038—1901 tkvi.

2—3(163)

Hirdetmény.

Csömény község telekkönyvei birtokszabályozás következtében az 1869. évi 2579. számú igazságügyminiszteri szabályrendeletre képest átalakítottak és ezzel egyidejűleg mindazon ingatlanokra nézve, melyekre az 1886. évi 29, 1889. évi 38. és 1891. évi 16-ik t.-czikkek a tényleges birtokos tulajdonjogának bejegyzését rendelik, az 1892. évi 29. t.-czikkben szabályozott eljárás, a tkvi bejegyzések helyesbítésével kapcsolatosan fogantatottatik.

E célból az átalakítási előmunkákat hitelesítése és a helyszíni eljárás Csömény községében **1901. évi július hó 8-ik napján** fog. kezdődni.

Ennélfogva felhivatnak:

1. Az összes érdekelt, hogy a hitelesítési tárgyaláson személyesen vagy meghatalmazottjaik által jelenjenek meg és az új tkvi tervezet ellen netaláni észrevételeiket annál bizonyosabban adják elő, mert a régi tlkvek végleges átalakítása után a téves bevezetésből eredhetők kifogásokat jóhiszemű 3-ik személyek ellen többé nem érvényesíthetik.

2. Felhivatnak továbbá mindazok, a kik a tlkvekben előforduló bejegyzések ellen okadatolt előterjesztést kívánnak tenni, hogy a bizottság előtt a kitűzött határnapon megkezdendő eljárás folyama alatt jelenjenek meg és előterjesztéseiket igazoló okiratokat mutassák fel.

3. Mindazok, kik valamely ingatlanhoz tulajdonjogot tartanak, de bekebelezésre alkalmas okirataik nincsenek, hogy az átírára, az 1886. évi 29. t.-cz. 15—18. §§. és az 1889. évi 38. t.-cz. 5, 6, 7 és 9. §§-ai értelmében szükséges adatokat megszerezni iparkodjanak és azokkal igényeiket a kiküldött bizottság előtt igazolják, avagy oda hasznának, hogy az átruházó tlkvi tulajdonos az átruházás létrejöttét a bizottság előtt szóval ismerje el és a tulajdonjog bekebelezésére engedélyt nyilvánítsa, mert különben jogait ezen az uton

nem érvényesíthetik és a bélyeg- és illetékelengedési kedvezménytől is esznek.

4. Végre felhivatnak mindazok, a kiknek javára tényleg már megszűnt követelésre vonatkozó zálogjog, vagy megszűnt egyéb jog van nyilvánkönyvileg bejegyezve; ugyancsak az ily bejegyzésekkel terhelt ingatlanok tulajdonosai, hogy a bejegyzett jognak törlését kérelmezzék, illetve hogy törlési engedély nyilvánítsa végett a bizottság előtt jelenjenek meg, mert ellenesetben a bélyegmentesség kedvezményétől esznek.

A kir. jbiróság, mint telekkönyvi hatóság.

Nagy-Ilondán, 1901. évi június hó 3-án.

Pap Emil,
kir. járásbiró.

Sz. 173—1901. b. u.

1—1(171)

Árverési hirdetmény.

Alólírt bírósági végrehajtó az 1881. LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhirre teszi, hogy a magyar-láposi kir. jbiróságnak V. 161/1—1901. számú végzése következtében Petrucz János és Kovács Dániel m.-láposi együttes végrehajtók, mint alapfoglaltatók és Dr. Törökfalvi Pap Elemér ügyvéd által képviselt, nagy-bányai városi takarékpénztár javára, előbbieknél 73 kor. 60 fillér tőke, utóbbinak 310 kor. tőke s jár. erejéig Petkij Sándor és neje ellen 1900. évi február 8-án fogantatott kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és utóbbi által 1901. május 16-án felülfoglalt összesen 2493 kor. 60 fillérre becsült következő ingóságok u. m.: vendéglői felszerelések, házi butorok, 1 drb. bival tehén, fehérneműk, konyha-felszerelések és evőeszközök nyilvános árverése elrendeltetik.

Mely árverésnek a m.-láposi kir. jbiróság V. 161/1. 1901. számú végzése folytán Petrucz Jánosnak 73 kor. 60 fillér tőke, 11 kor. 40 fillér megállapított költség. Kovács Dánielnek 568 korona 8 fillér tőke s ennek 1900. február 4-től járó 5% kamata 20 korona 80 fillér megállapított, valamint N.-Bánya városi takarékpénztárnak 310 korona tőke és járuléka erejéig Magyar-Láposon a helyszínen, illetve Petkij Sándor lakásán leendő eszközösére **1901. évi június hó 26-ik napjának déli 8 órája** határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-ai értelmében készpénz fizetés mellett a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le- és felülfoglaltatták s azokra kielégítési jogot nyertek volna, jelen árverés az 1881. évi LX. t.-cz. 120. §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Magyar-Lápos, 1901. évi június hó 15-ik napján.

Osztián. Vertán,
bir. végrehajtó.

Sz. 805—901 kj.

2—2(164)

Árverezési hirdetmény.

Alólírott körjegyző által ezennel közhirre tétetik, hogy a sajó-szent-andrási körjegyzőséghez tartozó községek vadászati joga, a képviselőtestületnek folyó évi 4., 5. és 5. szám alatt kelt határozata folytán, az 1901 július hó 1-től az 1907. évi július hó 1-éig terjedő 6 évi időtartamra a legtöbbet ígérőnek bérbe fog adatni, még pedig: **Sajó-Szent-András** község vadászati joga **folyó év július hó 1-én d. e. 9 órákor** sajó-szent-andrási körjegyzői irodában, **Kentelke** község vadászati joga a **folyó év július hó 2-án**, Kentelkén a községi irodában és **Sajó-Keresztur** község vadászati joga a **f. év július hó 2-án d. u. 3 órákor** Sajó-Keresztur községben, a községi irodában, melyre az érdekelt ezennel meghivatnak.

Az árverezési feltételek a hivatalos órák alatt a sajó-szent-andrási körjegyzői irodában bármikor is megtekinthetők.

A körjegyzőtől. Sajó-Szt-Andráson, 1901 június hó 7-én.

Bárdy Zsigmond,
körjegyző.

Szám 1262—1901.

1—2(170)

Hirdetmény.

A vallás- és közoktatásügyi m. kir. miniszter úr az 1901. évi június hó 5-én kelt 38378. sz. rendeletével az apanyagfalusi áll. el. iskola épületének építkezési költségeire 15698 korona összeget engedélyezett.

A fent említett munkálat kivételének biztosítása céljából az **1901. évi július hó 3-ik napjának d. e. 10 órájára** a vármegye székház kir. tanfelügyelőség helyiségében tartandó zárt ajánlati versenytárgyalás hirdettetik.

A versenyezni óhajtok felhivatnak, hogy a fentebbi munkálatok végrehajtásának elvállalására vonatkozó zárt ajánlataikat a kitűzött nap d. e. 10 órájáig a nevezett hivatalhoz annyival inkább igyekezzenek beadni, mivel a később érkezettek figyelembe nem fognak vétetni.

Az ajánlathoz az általános feltételekben előírt, az engedélyezett költségösszeg 5%-ának megfelelő bánatpénz csatolandó.

A szóban forgó munkálatra vonatkozó műszaki művelet és részletes feltételek a nevezett kir. tanfelügyelőségnek a rendes hivatalos órákban naponkiut megtekinthetők.

Kelt Deés, 1901. évi június hó 14.

Simó Béla,
kir. tanfelügyelő.

Sz. 4010—1900. tlkvi.

1—1(169)

Árverési hirdetményi kivonat.

A nagy-ilondai kir. jbiróság, mint tlkvi hatóság közhirre teszi, hogy a Somesana hitelintézet részvénytársaság végrehajtónak, Gyirán Juon és Gyirán Nasztászia kishegyi lakos végrehajtást szenvedett elleni végrehajtási ügyében, a kérelem következtében a végrehajtási árverést 300 korona tőkekövetelés és járuléka kielégítése végett a deési kir. törvényszék, a nagy-ilondai kir. jbiróság területén lévő, Kishegy községében fekvő, a kishegyi 18. sz. tjkvben A. + 1. rsz. rétre 2 kor., az u. o. A. + 4. rsz. szántóra és rétre 16 kor., az u. o. A. + 5. rsz. szántóra 3 kor., az u. o. A. + 6. rsz. szántóra 4 kor., az u. o. A. + 7. rsz. szántóra 5 kor., az u. o. A. + 8. rsz. szántóra 7 kor., az A. + 9. rsz. legelőre és szántóra 6 kor., az u. o. A. + 10. rsz. szántóra 1 kor., az u. o. A. + 11. rsz. szántóra és rétre 6 kor., az u. o. A. + 12. rsz. szántóra 10 kor., az u. o. A. + 13. rsz. rétre és legelőre 2 kor., az A. + 14. rsz. rétre és legelőre 23 kor., az u. o. A. + 15. rsz. rétre 6 kor., az u. o. A. + 16. rsz. szántóra és legelőre 24 kor., az u. o. A. + 17. rsz. szántóra 18 kor., az u. o. A. + 18. rsz. szántóra 15 kor., az u. o. A. + 19. rsz. rét és szántóra 14 kor., az u. o. A. + 20. rsz. szántóra 48 kor., az u. o. 55. sz. tjkvben A. + 1. rsz. rétből Gyirán Nasztászia és Juon jutalékára 13 kor., az u. o. 56. sz. tjkvben A. + 1. rsz. szántóra 21 koronában ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az **1901. évi július hó 3-ik napján d. e. 9 órákor** Kishegy községében a községhezánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881: LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt I. M. rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi LX. törvényezikk 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A nagy-ilondai kir. járásbiróság, mint tlkvi hatóság.

Kelt Nagy-Ilondán, 1900. évi december hó 30-ik napján.

Kurtz,
kir. albiró.